

**WARUNKI PODEJMOWANIA
DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ
W KRÓLESTWIE NIDERLANDÓW
PRZEZ ZAGRANICZNYCH
PRZEDSIĘBIORCÓW**

Gliwice, grudzień 2005

Opracowanie :

Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Gliwicach

Spis treści

1. Wstęp.....	3
2. Zakładanie przedsiębiorstw w krajach UE	4
3. Transgraniczne świadczenie usług w krajach UE	7
4. Informacje ogólne na temat rynku holenderskiego.....	9
5. Prowadzenie działalności gospodarczej w Holandii.....	11
5.1. Informacje ogólne dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej w Holandii	11
5.2. Samozatrudnienie w Królestwie Niderlandów	12
5.3. Warunki świadczenia usług przez firmy polskie w Niderlandach	14
5.4. Założenie spółki w Holandii – przygotowania w kraju pochodzenia (w Polsce)	15
5.5. Założenie spółki – przygotowania w Królestwie Niderlandów	15
5.6. Spółki zależne.....	17
5.7. Przedstawicielstwo	18
5.8. Oddział firmy	18
5.9. Porównanie spółki zależnej i oddziału.....	19
5.10. Firma jednoosobowa (eenmanszaak, eenmansbedrijf).....	20
5.11. Spółka jawna (vennootschap order firma, VOF)	20
5.12. Spółka komandytowa (commanditaire vennootschap CV).....	21
5.13. Spółka partnerska (maatschap)	21
5.14. Założenie spółki BV (besloten vennootschap - odpowiednik polskiej spółki z o.o.).....	22
5.15. Założenie spółki NV (naamloze vennootschap - odpowiednik polskiej spółki akcyjnej).....	25
5.16. Podatki w Królestwie Niderlandów	27
6. Zakończenie.....	28

1. Wstęp

Wstępując w dniu 1 maja 2004 roku do Unii Europejskiej, Polska przystąpiła również do jej Rynku Wewnętrznego, którego reguły gwarantują między innymi swobodę przepływu pracowników, swobodę świadczenia usług i zakładania przedsiębiorstw. Podstawowe znaczenie w zakresie zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej na terenie UE przez polskie podmioty mają postanowienia Układu Europejskiego, czyli umowy o stowarzyszeniu Polski ze Wspólnotami Europejskimi oraz ich państwami członkowskimi. Akt ten wszedł w życie 1 lutego 1994 roku. Osoby fizyczne mogą podejmować działalność na zasadzie samozatrudnienia, na własny rachunek, bez uprawnienia do poszukiwania pracy na miejscowym rynku. Układ Europejski pozwala polskim obywatelom na tworzenie spółek, zarówno osobowych jak i kapitałowych. Firmy mogą prowadzić działalność za pośrednictwem przedsiębiorstw podległych (tzw. spółek córek), oddziałów oraz przedstawicielstw, o wyborze formy prawnej decydują cel oraz rozmiary planowanego przedsięwzięcia.

Układ Europejski wyznacza tylko ogólne zasady podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej przez zagraniczne podmioty. W praktyce, dla polskiego przedsiębiorcy najistotniejsze znaczenie będą miały unormowania tego państwa członkowskiego, w którym zamierza on założyć swoją firmę, oddział czy przedstawicielstwo. Istnieje wiele różnic dotyczących wymagań, które trzeba spełnić, aby podjąć działalność gospodarczą w danym kraju UE (forma prawna, wymagane dokumenty, inne procedury rejestrowe).

W obawie przed napływem polskich pracowników, niektóre państwa „starej” Unii zamknęły swoje rynki pracy, jednak nie wprowadzono tego typu ograniczeń dla przedsiębiorstw (istnieją jednak wyjątki, o których będzie mowa w dalszej części).

W ramach swobody świadczenia usług i zakładania przedsiębiorstw, polskie firmy mają prawo wykonywać usługi w krajach Unii, zatrudniając przy tym polskich pracowników. Dotyczy to większości prac, które można świadczyć na podstawie umów cywilnych, przede wszystkim umów o dzieło.

Przedsiębiorca, który jest zainteresowany rozpoczęciem działalności usługowej na Rynku Wewnętrznym UE, w pierwszej kolejności powinien zdecydować, czego ta działalność ma dotyczyć i jaki okres czasu świadczenia tych usług bierze pod uwagę.